

и, както се вижда. твърдѣ сериозно; тѣй поне докторъ казватъ.

Илиянъ живѣе въ горния етажъ на една стара голѣма двоетажна къща, тѣй шото мѣсто има колкото искашъ. Домакина човѣкъ гостоприемень, често ни забикаля п страшно желае, шото рускитѣ войски да навиятъ турцитѣ и да ги пропѣждѣтъ колкото се може по скоро оттатѣкъ Средна Гора. „поне бѣднитѣ бѣженци ще се разотидѣтъ по своитѣ нѣща“ казваше домакина.

Въ една отъ преградитѣ на горния етажъ живѣе мандира на мортирната батарея, поручикъ Самойло; той заболѣлъ и на негово мѣсто проведенъ нѣкой си Ерголки. Чѣй и какъ да не заболѣешъ? Въ окопетѣ вода и каля, въ нѣбликитѣ пакъ страшна влага; да станешъ да си пообтѣгнешъ изтрѣпналитѣ членове, т. е. да се покажешъ вѣнъ отъ насипа—сѣ едно че да се изложишъ на явна опасность: турскитѣ стрѣлци не зяпатъ и които сѣ се осмѣлявале, често сѣ плащале скѣпо и скѣпо за своята неосторожность. Осѣвѣ това нощнитѣ студове захващатъ да се чувствуватъ.

Всеѣки свободенъ офицеръ гледа, при пръвъ сгоденъ случай, да поотиде и да си навакса въ Габрово; колко и да се ще си отпочине и ще пренощува въ топла стая, ще си похашне хубаво и ще си разкара мѣкитѣ съ лишва нѣкоя чаша вивце, което офицерството на си позволява, когато е прѣдъ очитѣ не непрятеля.

Не се минава по нѣкогашъ и безъ веселби, мѣстото на които е бивалъ туку що изникналия „Българско-Руски ресторанъ“, въ него има доста обширничекъ салонъ, тѣй шото развѣселенитѣ младежи чѣсто повикватъ домораслитѣ гадѣларе и предобродушно изиграватъ по нѣкой кадрилъ, мазурка а по нѣвгашъ ще се намѣри нѣкой искусникъ, който се масторски раздрусва подъ камаринскитѣ звукове. Бивало и тѣй, че събранията взематъ още по шумень характеръ, а веднѣжки стана нужда даже и отъ командантина. Разкриваха се офицеритѣ отъ Иския полкъ, това бѣше на 24 Септемврий; азъ сѣдехъ у Лвови, при насъ влиза пратеникъ отъ ресторана и моли съдѣйствието на началството; Лвовъ,